

TISZAVIDÉK

19

VEGYES TARTALMU HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, havánál a lap szellem részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetők, hirdetések, közlemények intézendők.

Tárgyilagosság.

A „Csongrádi Lap“ mult heti számában „Maliczia“ czim alatt neki ront az ellenzéki lapoknak azért, mert felmérték emelni tiltakozó szavukat azon hivatalos hatalommal történt visszaélés ellen, melyet egy védtelen ember ellen jónak láttak elkövetni csupán egyéni bosszu alapján.

Maliczianak, pimaszságnak tartja azt, ha az elkövetett jogtiprás ellen valami óvást mer emelni, mert ugymond: olyan emberrel szemben kivel ők már rég leszámoltak és tényei által bizonyára rászolgált az ő általuk eléggé nem helyeselhető legrutálisabb eljárásra is, az az illető, ki Hegyi Antal plébános védelmére mer kelni, mást nem érdekel, mint megvetést és a társadalomból való számkivetést.

Ha olyan egyének által mondatnék ez, kik felemelt büszke fővel állhatnának a nagy közönség elé, hogy ők mily hasznos, s kiváló szolgálatokat teljesítettek már a közérdek szempontjából s mily hálára kötelezték üdvös tényeik által azt a közönséget, mely nekik hátat fordít s hangzatos frázisokba burkolt jajveszékélésüket nem tekinti egyébnek mint megtévesztésükre irányuló félrevezetésnek, nem tennének semmi észrevételt; de midőn azt látjuk, hogy azok kiabálnak tüzet, kik a multban folyton csóvákat dobtak közénk, kik nem riadtak vissza semmi eszköztől,

hogy aljas galád érdeküket a közügy rovására kielégítsék s most jóllakott gyomorral a husos fazekak mellől saját megérdemelt s általuk helyesen össze állított jelzőket mi reánk alkalmazzák, ehhez csak olyan perfid eljárás szükségeltetik melylyel kizárólag csak ők vannak felruházva.

Ők mondanak mások felett elitélő véleményt, mikor hátukat annyi bün terheli, hogy egy más közönséges halandót régesrégen megsemmisítettek volna; ők pedig szabadon járnak sőt mások felett szigorú erkölcsi ítéletet mérészelnek gyakorolni.

Tudjuk a tapasztalatból, hogy az igazi bünösök, hogy magukról a figyelmet eltereljék másokkal foglalkoznak, s így sikerül menekülniük az elmaradhatlan lesújtó közvélemény ítélete elől.

Nagyon feljajdulnak azon, hogy Dr. Mátéfi főszolgabíró ur önkényes eljárása felett valaki kritikát mer gyakorolni s ezzel mintegy pellengérezve látják nevezett főszolgabírót.

Mi nem állunk és nem is fogunk annak szolgálatában állni soha, hogy egy közhivatalnok felett azért zengjünk dicsimnusokat, mert szemelől téveszti hatáskörét s hivatalos hatalmával minduntalan visszaél csupán azért, hogy annak a klikrendszernek melynek szolgálatában áll tetszésére cselekedjék.

Mult hó 18-án, midőn Hegyi plébános a plébánia épületébe behurczolkodott; mely ténye által mondjuk magánlak

megsértését követte el, ugyan mivel tudja a főszolgabíró, eljárását fedezni, hogy mint illetéktelen hatóság, egy nem hozzátartozó ügyben bele avatkozott s az illető plébánost személyes szabadságától megfosztotta s szuronyos csendörök fedezete mellett kísérteti Szegedre a törvényszék elé.

Tudomásunk szerint a főszolgabíró a csend s rend fentartásának öre, a közönség mely összetett kezekkel nézte a törvény tiprást mit vétett, hogy a főszolgabíró ur indítatva érezte magát a csendőrséget kivezenyelni? s midőn azok a kapott utasításhoz képest ugrybántak el a közönséggel mint lázadók, szuronyt szegezve tüzelést vezényeltek, a főszolgabíró mint egy megváltóként rohant a közönség közé s a csendőrséget vissza tartotta az utolsó perczen a vérontástól azzal akarta magát fedezni, hogy nem ő intézkedett így, s a tett intézkedésért a felelősséget sem vállalja magára.

Azt hisszük nem a főszolgabíró, ki némi jártassággal bir a fennálló törvények intézkedéséről, de a háta megett álló talpnyaló barátai sem hiszik azt el, hogy a csendőrség minden utasítás nélkül a saját felelősségére merjen valakit személyes szabadságától megfosztani.

Bizonyára maga a főszolgabíró is tisztában van már aziránt, hogy mily nagymérvű hivatali hatalommal történt visszaélést követett el, mivel a központból

A TISZAVIDEK TÁRCZÁJA.

A csillagok közt . . .

A csillagok közt mit keres kutatva
Vágytól sóvárgó édes kék szemed?
Miért busulsz a fényes csillogás közt
Miért hivod most régi kedvesed?

Te kékszemű lány újra erre tévedsz,
Tán lázas ajkad újra csókra vár!
Hidba őt a fénybe' nem találod,
A csillagok között csak néha jár.

Szalacsi.

Az ígeret.

Irta: Somogyi Boján Zs. Ilona.

Már régóta, nagyon régóta nem látták egymást. Egy teljes év perdült le azóta, a mióta utoljára látták egymást az a két ifju, kik minden Istenáldotta napon ott jöttek össze a tő partján, hogy elmerengjenek, hogy elcsevegjenek. Egy csendes est volt az, mikor utoljára láttam régi helyükön. Nagyon lehaagoltnak látszék mindakettő, a máskor vidám gyermekek most komolyak voltak s valami szomorú, nagyon szomorú dologról beszéltek. Az ifju arczaú nem volt többé a régi mosoly, a lányka szemébe könnyek csillogtak. Egymás karjába fűződve

megidultak arra, a merre a város falai emelkedtek. Szótlatlanul mentek és ha megálltak, egymásra borulva összevissza csókolták egymást.

Elérték a város elejét, a honnan az egyik jobbra, a másik balra készült.

— Fogadjuk meg tehát újra, hogy egymást nem feledjük — szólt az ifju.

— Addig nem feledlek, míg emlékedben élni fogok.

— Így jó lesz. Amit most fogadtál, az meguyugtat. Nem fogsz feledni soha, mert te emlékemben örökké élni fogsz. Habár hivatásom most téled messze s tán sorsom még messzebre vet, de az Isten akaratán kívül oly ür még nem fog létezni, melyen én át nem hatolhatok. Bárhová is lépek, szembe fogom találni alakod. Mindenütt velem lész s minden vágyam oda irányul, hogy ahhoz a kisérő alakhoz, ki most még tőlem magasán áll felnőjek oda, hogy méltó legyek hozzá. Te hozzád!

A lányka csillogó szemekkel nézte az ifju kipirult arcját, ki e perczen szebb, sokkal, ezerszer szebb volt, édes érzéssel hallgatta e szavakat, mely szózat volt ő hozzá.

— Most pedig fogadd tőlem ezt. — És az ifju lehuzott ujjáról egy kis gyűrűt, drága jó édes anyjának egyetlen emlékét és a lányka egyik ujjára huzta. — Nem emlékszem ez, hanem vonzó erő. E gyűrű körül fogok mozogni én. Ez a kis kő az, a mi

bevilágítja a tért, a mi látni enged téged. Ez lesz világitó tornyom a küzdelem tengerén és ez mutatja nekem az üldözők elől a menedéket. Majd ha e kis kőtől bevilágitott uton egyszer visszatérve keblemre ölelhetlek, mint eddig már sokszor, csak akkor foglak igazán tisztelni, mint olyant, ki nemcsak szeretni, de adott szaváért helyt állni is tud. Jelszóm lesz: téged mielőbb viszontlátni. Isten megáldjon.

Az ifju megcsókolta a leány aranyos fürtjeit, aztán megfordult és elindult. Férfias léptekkel haladt otthona felé, hogy előkészítse magát a nagy utra.

— Isten veled! — kiáltott utána a leányka remegő hangjával. Isten veled!

Az ifju már eltűnt; a lányka még jó sokáig állott némán, szótlalan, miut egy kőszobor.

* * *

Két fényt összehozni, megbarátkoztatni, egymást megszerettetni azért, hogy később szétválassa őket a sors hivatás. A kegyetlen sors hivatása.

Néha a szétválasztottak egyhelyütt maradnak, de legtöbbször vagy az egyik, vagy a másik más vidékre kerül.

Más vidékre messze földre!
Oda került az ifju is. Messze idegenbe, ahol semmi sem barátságos az éghajlaton kívül: Törökországba.

kiküldött vizsgáló-bíró urnak azt a feljelentést tette, Hegyi Antal plébános ellen, hogy azért tartóztatta le a plébánost, mert hatóság elleni erőszakot követett volna el, ugyan van e olyan ember a világon, a ki azt elhihetné, hogy egy ember a kivezényelt csendőrök ellen ellenszegülni merne, vagy ellehet-e azt józan ésszel képzelni, hogy, midőn valakit egy szobába bezárnak miképen tudott volna hatóság elleni erőszakot elkövetni.

El nem tudjuk képzelni, hogy a kiküldött vizsgálóbíró kiket hallgatott ki, de úgy tudjuk, hogy az összes kihallgatott tanúk akként vallottak, hogy ők semmit sem tudnak, hát miért hallgatnak ki olyanokat, kik az ügy érdemére nézve nem tudnak vallani? hiszen ezer és ezer ember látta s tudja, hogy mi történt, vagy talán az nem is áll a vizsgálat érdekében hogy a tiszta valót meg tudjuk?

Különbén lesz rá gondunk, hogy az igazság már egyszer napfényre kerüljön.

UJDONSÁGOK.

— A király névnapja. Az ősz király névnapját ünnepli a f. hó 4-ikén az ország. Szomorú időre esik ezuttal ez az ünnepély melyen hogy most a jó király nagy bánatban van, fokozott buzgósággal fohászkodik a nemzet az Istenhez, a bánattal sujtott szeretett királyért.

— Hegyi Antal plébános ünnepélyes visszahelyezése. Holnap az az vasárnap délelőtt 10 órakor lesz Hegyi Antal hivatalosan és ünnepélyesen jogtalanul megfosztott állásába visszahelyezve. A közönség öröme leírhatatlan a kivívott győzelem felett, mert úgy szólván az első eset, hogy a hatalommal szemben az igazság fényes diadalt aratott. A legnagyobb elégtételül azonban az szolgál, hogy ugyanazon hivatalos közeg fogja őt hivatalosan visszahelyezni, ki állásától felsőbb rendeltre megfosztotta.

— Beszűntetett hajójáratok. Az alacsony vizálás miatt tiszai gőzhajózásunk Csongrád és Szolnok között teljesen megrekedt. Ugy a személy mint a teherforgalom további intézkedés beszüntetve lett.

— Ujencz-bál. A mai napon tartatik meg az utolsó ujencz-bál a Pannónia szállóban.

A kormány iderendelte a tehetséges ifjút, hogy egy érdemes tagja is legyen az ottani magyar követségnek.

A tehetségében szerencsével párosult ifju csakhamar hirt és büszkeséget szerzett nevének ugy a külföldön, mint hazájában, érdekes munkálatokkal gazdagította a tudományos világ irodalmát; keletre vonatkozó véleményeit örömmel hozták nem csak hazájának lapjai, de a legelőkelőbb külföldi lapok is. Egyszóval korai működése dacára is a művelt nyugaton azt az embert látták benne, a ki hivatva lesz a Kelet és Nyugat közti ellentétek kiegyenlítésére.

De ő nevének elterjedésénél ily nagy területre nem reflektált. Vágyai csak Magyarország felé irányultak és itt is csak azon kis darab földterületre, a melyen a messze hagyott lányka lakott.

A lányka pedig az ujságok révén mindent megtudott. Minden nap olvasta ezt a nevet, a melyhez már sok dicsőség fűződött. Eszébe jutottak azok a szavak, a melyeket az az ifju távozásakor neki mondott: „Felnőni ahhoz az alakhoz, aki most még tőle magasan áll.” De hisz ott állsz már te is! Az egész ország zeng hirhedett nevedtől. Vagy még nem elégedtél be? Messze tud akarsz szárnyalni engem, hogy egy semmi legyek szárnnyalni engem, hogy egy semmi legyek melletted, hogy aztán észre vedd csekélységemet és magasba vágyó lelked megvessen engem?

Pedig dehogya azért.

— „Október hó elsőjén be kell rukkolni.” Mondja a móta de nem egész helyesen, mivel az idén is október hó 6-án vonulnak be katonáékhoz az ujenczok is, meg az egy éves önkéntesek is. El héten vége is szakad a mulatozásnak s csütörtökön a vigsgágot szomorúság fogja felváltani s ha ujenczaink örömmel néznek is a katonaelet elé, lesz sok kis lány kiknek könny tolu a szemébe.

— Tűz. Vész harangok kongása riasztotta fel e hó 30-án éjjel a nyugalomra tért lakosságot. Az éjjeli sötétben rémségesen világította be a tűz az egész várost, noha az a város szélén, ugyszólván a külterületen volt. Az Eszes-féle gőzmalom egyik különálló melléképülete gyuladt ki s dacára, hogy alig pár órával előbb erős zápor öntözte meg a földet, a kigyuladt épület, az udvaron levő szénakazal és szalma-törökkel együtt elhamvadt. A tűzhöz az ideiglenesen itt állomásozó katonaság is kivonult az oltási munkálatokban azonban, mivel már menteni való nem volt, nem vettek részt. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. Nagy szerencse, hogy a tűz nem az esti viharban ütött ki a mikor könnyen tovább terjedhetett volna. A tűzoltók munkája ez alkalommal nem vezetett eredményhez, mivel a tűzoltószerek annyira megrongált állapotban vannak, hogy a mire azokat működésbe lehetett hozni, akkor már azoknak nem lehetett hasznát venni.

— Halottak napjának jubileuma. Az idén november 2-án lesz 900 éve, hogy halottak emlékének egy külön nap szenteltetett. A halottak ünnepe Odilo beuczés apátnak köszönhető létrejöttét, aki 908-ban a Cluny apátságban elrendelte, hogy évenként november 2-án a halottak emlékének áldozzanak az élők. A 900 ik évforduló alkalmával az idén halottak napját több helyütt kegyelet és ajátosság különös tényeivel készülnek megülni, így első sorban is Rómában, hol e czélból a beuczés-rend primásának Don Hildebrand d' Heutinnek elnöklése alatt már bizottság is alakult, hogy megfelelő ünnepi programot állítson össze s hozzon nyilvánosságra.

— Hirdetmény. Csongrádvármegye alispáni hivatala közhírré teszi, hogy a legtöbb adót fizető megyei bizottsági tagoknak 1899. évre kiigazgatott névjegyzéke a törvényhatóság székházánál e hó 27-étől számított 25 napi időtartamra közszemlére kitétetett, a mely idő alatt netáni föllebbezések az állandó bíráló választmányhoz nyújthatók be.

— Jom kippúr. Hétfőn volt a zsidók hosszú napja. Az ő hitelveik szerint ez a nap az engesztelődés ünnepe, melyen mindenki tartozik a sérelmeket megbocsátani kibékülni ellenségével. Az ünnep maga szigorú böjttel van összekötve, mely vasárnap estétől hétfőn naplementéig tartott. A templomban egész nap istentisztelet volt.

Ő azt hitte, hogy messze, nagyon messze áll attól a leánytól, akihez felnőni ígérkezett.

Tovább folytatta a küzdelmet.

* * *

Hazájától való távollétének második éve összeesik azon évvel, amelyben a kelet legveszélyesebb járványa: a cholera, a kizsiai partokról átszivárogyva, Törökországban is megkezdte azt a pusztítást, amelyekhez hasonló emberöltők óta nem igen emlékeznek.

Rettenő volt az. Remegve nézték a kontinens legtávolabbi népei is. Olyan egy kaszabolása volt ez a halálnak, amely méltán rettegésbe ejthette a nagy világot. Nem kimélt senkitem. Megállt az a szegény kunyhója és a gazdag palotája előtt. Ahova bekocogtatott, onnan nem jött ki üres kézzel, magával hozva szegényt-gazdagot.

Betekintett a követséghez is. Ott is kiszemelt magának egyte, akit a télvilág bálványozott.

Csak hogy mi ez a halálnak? Semmi. Épp úgy kiragadta élők sorából, mint a szomszéd napszámos kicsiny gyermekét... Egy hü emberen kívül senki sem tudott haláláról. Kivitték a temetőbe, eltemették és elfedték.

Parancs szóra elfeledték. Kinosan mosolygó arccal mondotta utolsó rendelkezéseit.

— Kicsi a víz. A sekély víz miatt panaszokodnak azok, kik a tiszán hajóval szoktak közlekedni. A csongrád-szegedi vonalon közlekedő vegyes járatban közlekedő hajó is sok ügygyel bajjal tud közlekedni. A tegnap reggel 5 órakor induló hajó is reggel 8 órára is csak nagy nehezen juthatott el a szentesi állomásra. Így a rövid ut megtétele teljes 3 órát vett igénybe. Ha tovább is így folytathatta a bajó utját, úgy reggeli 1/2 óra helyett csak ebéd után érkezhettek be Szegedre.

— Exhumálás. A mult hóban történt, hogy a Szentesi tanyákon Vincze Mihály kanászgyereket a gémes kut láncza fölhuzta a magasba, majd a földre esvén, oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy harmadnapra a szentesi közkörházban iszonyu kínok közt meghalt. Vincze Mihály vizet akart meríteni, mikor a vödört tartó láncz elszakadt és őt felvitte magával, a vödör a kutba esett, a kanászfiu pedig visszacsapódott a földre. A szentesi rendőrhatalóság a gazda vétkes gondatlanságát látta femforogui s értesítésére a szegedi ügyészség vádat indított a kut tulajdonosa ellen. Most Elekes Gyula vizsgálóbíró kiment Szentesre Vincze Mihály exhumálása végett, hogy megállapítható legyen, mi okozta a közvetlen halált.

— Baleset a Szeged-Rókus állomáson. Mult hó 30-án este mikor a Nagyvárad felől érkező személyvonat a Szeged Rókus állomásra berobogott, nagyobb baleset történt. A vonat ugyanis még mozgásban volt, a mikor Stein Henrik szentesi malomtulajdonos álmos fejjel ki akart szállni, oly szerencsétlenül bukott a pályatestre, hogy jobb karját több helyett eltörte. A szerencsétlenséget nyomában észrevették és a súlyosan sérült utast beszállították először az állomásfőnök hivatalos helyiségébe, ahol az eszméletlen állapotú sebesült törött karját bekötözték. Az állomásfőnökség értesítette a balesetről a sebesült kereskedőnek Szegeden lakó Ligeti nevű sógorát és a Szentesen lakó családot. Steiner az első kötések alkalmazása után beszállították a városi közkörházba. A szerencsétlenül járt kereskedő karját valószínűleg amputálni kell.

— A levelezőlapok megdrágulása. Már régebben említettük, hogy a kormány a levelezőlapok árát a nemzetközi postaegyeség értelmében felemeli. Most — mint értesülünk — az áremelésre vonatkozó előmunkálatok már elkészültek s e szerint a jövőben a levelezőlapok árának fölemeléséből származó többletet bizonyos, a postaszolgáltatásban föltétlenül szükséges reformok megvalósítására fordítják. Az elkészült javaslatok szerint a levelezőlapok áremelése a kötelező koronaszámítás életbelépésekor lép érvénybe. Az új levelezőlapok gyártásához legközelebb hozzá is fognak.

— Egy szót se szólj halálomról. A kik ismertek engem, nagyobb részt azok is elvesztek. Játsszad te az én szerepemet... legyél te az, aki voltam én. A halál verejtéke gyöngyözött ki arcán. Még valamit akart mondani, annak kiejtésére keresett erőt.

— Néha, néha izend hazámba, hogy „még keveset nőttem.”

* * *

Azóta már többször hullatta a fa levelét, már többször öltött új diszt az erdő, a mező.

Azért a lányka még mindig várt. Nem türelmetlenkedett, bizott az Istenben, reménykedett a sors végzetében.

Minden este kiment a tó partjára elme-rengeni. Leült a diófa tövébe, meghallgatva a szellő csevegését vajjon nem árul e el az valamit? Be-betekintett a hold — a csillagok világába, vajjon nem ves-e észre valamit? Nem hallott, nem látott semmit.

A természet, a hold, a csillagok is meghajoltak a „bálványozott” parancs előtt...

... Az ifju is teljesítette, amit a haladkló parancsolt. El, el küldte a hirt: „Még keveset nőttem.”

S a lányka beérte azzal.

Várt, nagyon sokáig várt. Ki tudja meddig?

Talán egész haláláig...

— Gyászkeretes akták. Az egész országban, magán és hivatalos körökben egyaránt megragadó, impozáns módon nyilatkozik meg a gyász Erzsébet királyasszonyunk halálán. Ennek a mélységes gyászuak újabb kifejező lesz az az eljárás, melyet most rendelt el a miniszterelnök. E szerint hat hónapig az összes állami hivatalok aktáit, hivatalos kiadványait fekete gyászkerettel és fekete pecsétellátva adják ki. A központi hivatalok összes levelezését is gyászkeretes papíron fogják elintézni. Ez az eljárás szeptember 17-én, királyasszonyunk temetése napján lép életbe.

— Dér. Az idei ősz első hírvöke: a dér már megcsillogtatta kristályait, jelétül, hogy közeledik a lombhullás időszaka, amikor álmra készül a nagy természet, elhullatja szirmait a virág, a pirossárga falevelek keringve hullanak alá s a levegőben az ősz meláukolikus bágyadtsága ömlik el. A verőfényes, száraz nappalokat már egészen hűvös holdfényes éjszakák váltják fel, hogy szinte didereg tőlük az ember; reggelre megfagy a hajnal könyve: a harmat és a fűszálakat ezüstös fényvel vonja be.

— Sertésvész. Szegvár község — mint értesültünk — járványos sertésvész fellépett miert is a zárlatot elrendelték.

— Felhívjuk t. olvasóink figyelmét a lapunk mai számában megjelent „Nemzeti Baleset-biztosító” című hirdetésre.

Báli selyem 45 krtól 14 fnt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem 45 krtól** 14 fnt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztéknak** postabér és vámentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

IRODALOM.

Katángy - Naptár. Karácsonyra nagy irodalmi ujdonság készül: a **Katángy-Naptár**, melyet Nagyságos Katángy Menyhért országgyűlési képviselő ur, Naplóbíró bizottság tagja írt és szerkesztett, választási költségeinek részben való behozásának tekintetéből. Az **ORSZÁGOS HIRLAP** megszerezte a jeles hazafőtől kizárólag előfizetői részére s mindazoknak, akik most előfizetői lesznek bérmentve ajándékul küldi karácsonyi betében. Ki ne ismerné nagynevű írónk **Mikszáth Kálmán** pompásan megrajzolt alakját, Katángy Menyhértet? Mikszáth páratlan humorának, éles szatirjának és nagy megfigyelő tehetségnek ez egyik legkiválóbb alkotása, mely az olvasóközönségnek már eddig is ritka gyönyörűségére szolgált. Kétségtelen, hogy Mikszáth génusza ez újabb alkotásában is tul fogja szárnyalni a várakozásokat s a Katángy-Naptárral oly művet ad a közönség kezébe, melyhez fogható nincsen a magyar irodalomban. Az „Országos Hirlap” kiváló ízlésének és a művelt magyar olvasóközönség iránt való előzékeny figyelmének adja tanúságát az által, hogy e naptárt küldi szét előfizetőinek karácsonyi ajándékul és újabb bizonyosságot ad arról, hogy a közönségnek azt a nagy pártfogását, melylyel e lapot eddig is elhalmozta, méltán megérdemli.

CSARNOK.

Szüretkor.

*Karjaimba angyalom,
Jöjj, szívem szerelme;
Meg sem állok addig míg
Csókom nem megy ezerre!*

*Csak te érted lángol még
Dult, háborgó keblem;
Nincs senkim a világon,
Nagy a szenvedésem!*

*Nézd, te vagy, kit imádok
Naponként, süriien
S méltázza karollak át
Homályos éjjelen.*

*Szerettek . . . szerettek
Én már réges-rég,
Szerettek, ha borult, vagy
Derült fellettem az ég.*

*Szenvedőnek kitarod
Örömtelt kebledet
S búemésző lelkedet
Belésepegteted.*

*S miljónak édes álmat
Varázsolsz szemére
És viszed a tulvilág
Biboros révére.*

Csalogánydalt eltörpíti

*Egészen éneked,
Ámbár egyhangu s torkod
Néha be is reked.*

*Szerettek . . . szeress te is
Hát, míg hű kebeled
Csók és ölelésemtől
Hej, szinte megreped.*

*S hű hozzád az én szívem,
Mint hű a kis madár;
Mely vesztett párja után
Epedve-sírva jár.*

*És engem leszesz; van-már
Nekünk egy olyan vőnk
S te veled: Szüret után
Lesz meg az esküvőnk.*

*S végórán ez legyen
Utolsó óhajom:
Véled élted és veled
Legyen a halálom.*

* * *
*Sokan kérdik: ki vagy te
Imádot angyalom?
— Te vagy az: hét literes
Egyetlen kulacsom.*

Szegfü Győző.

Leontin.

Irta: Zala Ernő.

Találkoztam vele újból: csillagsugaras nyári éjszakák mámoros álmúinak ideáljával. Magam látom még bájos sylphid termetét, kipirult, egészséges arcát, nevető szeméit, fülembé cseng még sorsot gunyoló ezüstös kacaja: „Sohse halunk meg!” — és azután nem tudom elhinni, hogy ő az a ki tova ment mellettem az imént s közönyös üdvözléssel, hideg mosolygással eltűnt a zsiougó sokaság között.

Hátratekintek. És úgy érzem hirtelen, hogy az a zsiouasztó kéjes érzés, mely az ő látására megremegteti egész valómat, átragad a bilincsekbe vert természetre is — és most már csak azt várom, hogy a havas, szürke felhők közül nyári pompájában süssön ki a napsugár s a magikus fény nyomában törjek át a kemény aszfalt burkolatot az életnek elrejtett embryói.

De most tél van, tél, hideg és fehér.

Akkor pedig nyár volt, aranysávos egü forró nyár.

Az Andrassy-ut palotasora közt terjeng az alkony féihomálya. Itt-ott lámpafény sugárzott elő a lefüggönyözött ablakokból.

Mintha villayos ütés ért volna, imbolygó járással, lámolyogva megyek tovább . . . Mire kiérek az oktogoura, beesteledik egészen.

. . . Hangversenyre készültünk. Délután díszítettük a termet, leszakított falomball. Ő is ott volt . . . A gyertyatartók alá őszi rózsákat helyeztünk. Letépett egyet közülök és nekem adta és nem szólt hozzám semmit. És én se tudtam szólni — csak a szívem dobbant egy hangosat. Nem kértem tőle azt a kékvirágot . . . A lebecsátott zöld zsaluk hasadéka bemosolygott az augusztusi nap fénye. Mosolygott, kacagott. . .

Ott állott aranyszőke hajával, fehér ruhában a tomboló tapsvihár közepett és mosolygott. Nekem meg úgy fájt, hogy az én éljenzésem csak mint az általános örömiradás egy része hat fel hozzá, elnyomja azoknak a lármaja, akiknek semmi közük az ő dicsőségéhez, semmi, semmi.

És ő ott állott a tomboló tapsvihár közepett, mosolyogva, sugárzó arczzal, kibontott hajával, fehér ruhában. A járdán meggyülemlt csikorgó hó is fehér . . .

Kékes villámokkal, harsogó ézzenéssel volt tele a sötétség. Egy villanásnál láttam a Kálvária fehérlo oszlopait, a másikuál a magas bükkfát, mely az ő házuk előtt állott. Hirtelen valami vad félelem lepelt meg, hogy a villám le talál sujtni . . . Oda a hatalmas fa lombjai közé. Összereztem minden lobbanásnál . . . Azután elhúzódott lassankint a zivatar. Csak a zápor zuhogott még — és az esőcseppek kopogása közé, a falu végigróhanó ár zugásába egy édesbus melódia hangjai vegyültek:

„Rám se nézett, mikor én őt megláttam. . .”

Művészi kezek verték ki a zongorán. Az én nótám, az én kedves nótám! Ő játsza ő, ő! Az én kedvemért! Egyszer, kétszer, háromszor egymásután, akkor egy banális tavaszi dalt, aztán megint azt az édesbus melódiát:

Lehunytam szememet: azt hittem, nem bírom el az érzések szenvedélyes viharzását, mámorbaejtett lelkem lerokkad az ismeretlen gyönyörök sulya alatt.

Az esőcseppek pedig egyre csendesülő álmatag hangon verdesték az ablak táblákat . . .

— Eddig van, nincs tovább. Még egy pár kirándulás, néhány keringő, a szellős verandán eltöltött forró délutánok — aztán vége volt a nyárnak, vége a nyári idylleknek.

Ők hazautaztak, én feljöttem Pestre — feledni. Nehezen ment, sajgott belé a szívem — de hangos, hangos a világ!

És most, hogy itt állok az utcasarkon s a villamos lámpa fehér fénye végigömlik a havon és felragyog a járókelők hamis gyémántjaiban: lázas agyam kezd kijózanodni ismét.

És először gondolkozom afelől, vajjon szerelem volt e az melylyel nem járt együtt az értekek féktelen vágyódása, mely nem is ismert esküt, vallomásokot, melynek megoldása nem volt sem a kielégítés, sem a halál, sem az örület?

Nem, nem volt szerelem! Dal volt a szerelemről! Két rokon hur rezdült meg egyszerre, összeesengtek egy darabig búbajos harmónia volt zenéjük — azután elhangzott a dal, csak a szívünk fájt még egy kicsinyég. Csillagsugaras nyári éjszakák megzendül majd olykor a dal az egyik huron és zsong, zsong csonkán töredezzek, azután elhal megint — mert hát hangos, hangos a világ!

Közben pedig peregek az évek és ritkul halkul a burok zenéje, egyre halkul.

De még akkor sem válnak el örökre.

Munkaközben mikor a toll ideges siet-séggel veti papírra soha nem ismert emberek rajzait: feltűnnek majd néha-néha ennek a gyöngéd női alaknak egyre halványodó körvonalai is s az emlékezés leg-szentebb ünnepevé avatnak egy-egy futó pillanatot.

. . . És évek múlva álmatlan csöndes éjszakák, mikor a gyermek nyugtalanul hanykolódik ágyában s az aggodó anya lelke visszaszáll zöld repkényt keresni a multak romjai közé — talán szemébe ötlük olykor-olykor annak a halvány fiuak képe, aki szerette az ő hófehér lelkét egy szenvedésnélküli élet legtisztább idealizmusával.

„Sohse halunk meg!”

(Naplómból.)

NYILTTÉR*

A »Csongrádi Lap« legutóbbi számában »Harcz a parochiáért« cím alatt személyünket illetőleg oly aljas gyanúsításokkal telt szennyes közlemény jelent meg, hogy indítatva érezzük magunkat azon kijelentés megtételére, hogy az illető cikkirő bizonyára saját személyének megszokott tulajdonságait akarta a mi nyakunkba vami; mert hiszen köztudomásu dolog, hogy az illető urak minden közszereplésüket kialakított koncezért szoktak szolgálatokat teljesíteni, s mert ők magukat arra képesek is felhasználtatni, más náluknál sokkal önértetesebb embereket sem átalának pellengérezni s nyilvánosan meghurcolni.

Atulírott ezennel kijelentem hogy Hegyi Anta plébános érdekében teljesített önfeláldozó közreműködésünkkel csupán azt akartuk beigazolni, hogy mily határtalan tisztelettel s szeretettel viseltetünk személye iránt, mi semmiféle anyagi érdekek kiltásba helyezéseért nem engedjük magunkat senki által befolyásoltatni.

Hogy a személyünk ellen felhozott aljas rágalom mily alaptalan, mutatja a jó Isten által teremtett azon szerencsés helyzet, hogy mindannyian saját kis vagy nunkból tisztességesen megélünk családkkal egyetemben, de az illető firkász urak az élvezett koncez nélkül legalább is földönfutókká lennének.

Csongrád, 1898. szeptember 30.

Szabados Jóska,
a 48-as kör jegyzője.

* Az e rova:ban közlöttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

A tél előtt.

Politikai program helyett — amelyet szíves és ismerős olvasóink már úgy se kérnek tőlünk — ime egy kis utalás a jelenre és jövőre. Nehéz telünk lesz. eseményekben gazdag és — hisszük — dicsőséges is.

Ami pedig a MAGYAR HIRLAPOT illeti, színtén nem akarjuk untatni az olvasót hosszú tervekkel és részletekkel. Valamennyi régi támaszunk mellettünk maradt. A szerkesztőség, élén Fenyő Sándorral, a régi maradt. Újak jöttek és a téli szezonban már megvalósíthatjuk régi ábrándunkat: szépirodalmi tekintetben olyan lesz a Magyar Hirlap, amilyen soha semmi magyar napilap nem volt még.

Néhány nap múlva megkezdjük a világirodalom egyik legnagyobb alakjának, az első regényírónak, a MAGYAR HIRLAP legbensőbb munkatársának: Jókai Mórnak új regényét, melyet számunkra írt.

Jókai regényének címe: Gyász-orgyák, a tárgya maga is érdekesítő és a legmodernebb a szó nemes értelmében.

Ugyancsak a téli szezonban lesz alkalmunk közreadni Bródy Sándornak hosszabb munkáját: A kőműves című realiztikus szerelmi történetet.

Szépirodalmi munkákkal, tárczákkal, regényekkel látták el lapunkat a multban:

Ambrus Zoltán, Bárony István, Benedek Elek, Beniczky Lenke, Bródy Sándor, Dóczy Lajos, Endrődi Sándor, Feszty Árpád, Gárdonyi Géza, Heltai Jenő, Horváth Janka, Hubay Jenő, Ignóty Mór, Kazár Emil, Komáromy András dr., Kürthy Emil, Lengyel Laura, Lovik Károly, Márkus Miksa, Mikszáth Kálmár, Pekár Gyula, Petelei István, Pósa Lajos, Radó Antal, Szabóné Nógall Janka, Szilágyi Sándor, Türr István, Várady Antal.

Ezek tulnyomó részéhez lesz szerencsénk a jövőben is.

MAGYAR HIRLAP mellett, hogy a legterjedelmesebb napi lap, módot keres arra is, hogy olvasóit külön, ingyenes kedvezményekkel örvendeztesse meg. Ilyen a rendes Karácsonyi Album is, amelynek arányai, tartalma nagyszabású lesz az idén, mint akármely előző évben. Ezuttal nemcsak díszes és szórakoztató, de minden művelt olvasóra nézve szükséges munkát adunk minden külön díj nélkül, bérmentve.

Előfizetőinknek negyedévenként 50 krajczárért küldjük meg a „Kis Világ” című képes gyermeklapot, amely a legjobb gyermeklap mai napság.

Az „Evszak” című gyönyörű divatlapot is potomságért, mindössze 80 krajczárért kapják a MAGYAR HIRLAP előfizetői évnegyedre.

A Magyar Szalon, e kitűnő havi folyóiratot szintén kedvezményesen áron kapják a Magyar Hirlap előfizetői.

A MAGYAR HIRLAP és a MAGYAR SZALON együttesen előfizetve, egész évre 24 forint helyett 20 forint, fél évre 12 forint helyett 10 forint, negyedévre 6 forint helyett 5 forint.

A lapunkban most könyvalakban megjelenő érdekesítő regény eddigi folytatásait díjmentesen küldjük az újonnan belépő előfizetőknek.

A MAGYAR HIRLAP előfizetési árai ezek: Negyedévre 3 forint 50 krajczár, egy hónapra 1 forint 20 krajczár. Ebbe be van tudva a postaköltség a vidékre, illetve a házhoz hordatás Budapesten.

Előfizetni bármely naptól kezdve lehet. Mutatványszámot 2-3 napig szívesen küld kívánatra a

Magyar Hirlap kiadóhivatala, Honvéd-utca 4.

FONTOS UJTÁS

vidéki butorvásárlók 1873 óta fennálló

Jellinek B. A. és Fia

butor raktára

Kerepesi-ut 8. sz. földszinti helyiségek szemben az OTTHON kávéházzal azon kiválóan előnyös berendezést alkalmazta, hogy nagyobb beutóztatásoknál az árut a legújabb

Szabad. butorkocsikban

a legtávolabb eső helyre és házhoz szállítja és szakértő emberek által, a butorok felszállítását és azok elrendezését eszközöltetni, mi által a csomagolás fölöslegessé válik és a butorok rongálása ki van zárva. Legnagyobb raktár mindennemű

butorból

a legegyszerűbbtől a legfinomabb kiállításig

Hazai Gyártmány

Legszolidabb munka, szabott ár mellett

rendkívüli olcsó!

Amerikai zsebórák

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosab és jobb mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Önberetváló készülék

Fox, valódi solingeni gyártmány sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmeztakarító.

Darabja 3 forint

A penge *** csillagos acélből és a többi részei a paccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 db. után egy ingyen küldetik.

A „Nemzeti” Balesetbiztosító

részvény-társaság, Budapesten

(Erzsébet-körút 13. szám.)

biztosítást nyújt mindennemű baleset anyagi következményei ellen, úgymint egyes egyéneket (polgár és katona), gyári és malomalkalmazottakat (munkások és tisztviselők, valamint bárkit hivatás teljesítése közben, vagy azonkívül, utazással, vadászaton, vagy bármely más alkalommal érhető baleset ellen, a legszabadelvébb biztosítási feltételek és a legjutányosabb díjtételek mellett.

Közelebbi felvilágosítást a legkészségesebben nyújt: a „Nemzeti” az „Első magyar általános biztosító”, a „Magyar-Francia” és a „Bécsi biztosító” minden fő- és alügynöksége az ország bármely helységében.

Megbízható ügyes üzletszerzők felvételnek.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat mellett: Mindenféle kombináció szerint az ember életére.

Életbiztosítás

orvosi vizsgálat nélkül

(népbiztosítás)

heti díjfizetéssel 10 fillől kezdődőleg!

(Haláleseti, elérési,

kiházasítási és gyermekbiztosítás).

HAJNÖVESZTŐ,

melynek jósága és kitűnő hasznossága az orvosi kar által 1898-ik évben Stuttharthban érdemmel kitüntetve, mit e rekre menő hálás köszönetnyilvánítással bizonyíthatom, ugy egészség mint betegség-nél hasznos szer, hajkihullás ellen, a fejbőrt megtisztítja és a haját megsűrűsíti ugy a hölgyeknél mint a férfiaknál. Ifjúknál korán sűrű bajusz képződik. Ezen kitűnő hasznos szer által elérhető eredményért felelősséget vállal

K. HOPPE Wien, I. Wiplingerstrasse 14.

I doboz ára 80 kr., postán küldve 90 kr.

Cs. és kir. udv. szállító

Kizárólagos szabadalom.

!!Egy kísérlet elég!!

Exsiccator

de Ritter.

FONTOS földbirtokosoknak, háztulajdonosoknak, gyárosoknak, börtgyáraknak stb.

Mindennemű

penészgombát, falnedvességet gyökeresen kiirt, úgy, hogy ezek többé nem kerülhetnek felszínre.

10.000 elismerés!

Ezen szer a kontinens minden hasonló szerét felülmúlja.

Ismertetés ingyen.

Iroda: Bécs, III. Parkgasse 10.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH mezőgazdasági gépgyárosok
BUDAPEST, Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 Jörőjig, szalma-kazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, here-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LINCOLN BUDAPEST, BÉCS, PRÁGA, LEMBERG, BUKAREST, CRAJOVA.

"COLUMBIA-DRILL"

"COLUMBIA-DRILL"

LOCOMOBIL-ÉS GŐZCSÉPLŐGÉP-GYÁRA.

legjobb sorvetőgépek, boronák, szecsavágók, répvágók, kukoricamorzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytemes acélekék, két- és háromvasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.